

1K kapitola 10.

[1] Chtěl bych vám připomenout, bratří, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, [2] všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, [3] všichni jedli týž duchovní pokrm [4] a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. [5] A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť "poušť byla poseta jejich těly". [6] To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. [7] A také nebudte modláři jako někteří z nich, jak je psáno: "Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům." [8] Ani se neoddávejme smilstvu, jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc. [9] A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich a hynuli od hadího uštknutí, [10] ani nereptejte, jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem. [11] To, co se jim stalo, je výstražný obraz a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků. [12] A proto ten, kdo si myslí, že stojí, ať si dá pozor, aby nepadl. [13] Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východisko a dá vám sílu, abyste mohli obstát. [14] A proto, moji milovaní, utíkejte před modlářstvím. [15] Mluvím k vám jako k rozumným lidem; posuďte sami, co říkám: [16] Není kalich požehnání, za nějž děkujeme, účastí na krvi Kristově? A není chléb, který lámeme, účastí na těle Kristově? [17] Protože je jeden chléb, jsme my mnozí jedno tělo, neboť všichni máme podíl na jednom chlebu. [18] Pohleďte na Izraelský lid: Nespojuje ty, kteří jedí oběti, společenství oltáře? [19] Co tím chci říci? Že pokrm obětovaný modlám něco znamená? Nebo že modla něco znamená? [20] Nikoli, nýbrž že to, co pohané obětují, obětují démonům, a ne Bohu. Nechci, abyste vešli ve společenství s demony. [21] Nemůžete pít kalich Páně i kalich démonů. Nemůžete mít účast na stolu Páně i na stolu démonů. [22] Chceme snad popudit Pána k žárlivosti? Jsme snad silnější než on? [23] "Všecko je dovoleno" - ano, ale ne všecko prospívá. "Všecko je dovoleno" - ano, ale ne všecko přispívá ke společnému růstu. [24] Nikdo ať nemyslí sám na sebe, nýbrž ať má ohled na druhého! [25] Jezte všechno, co se prodává v masných krámech, a pro své svědomí se nepotřebujete na nic ptát. [26] "Hospodinova je země i její plnost." [27] Pozve-li vás někdo z nevěřících a chcete tam jít, jezte všechno, co vám předloží, a pro své svědomí se na nic neptejte. [28] Kdyby vám však někdo řekl: "Toto bylo obětováno božstvům", nejezte kvůli tomu, kdo vás na to upozornil, a pro svědomí- [29] nemyslím vaše svědomí, nýbrž svědomí toho druhého. Proč by moje svoboda měla být souzena cizím svědomím? [30] Jestliže něco přijímám s vděčností, proč mám být odsuzován za to, zač vzdávám díky? [31] Ať tedy jíte či pijete či cokoli jiného děláte, všecko činite k slávě Boží. [32] Nebudte kamenem úrazu ani Židům, ani Řekům, ani církvi Boží, [33] já se také snažím všem vyjít vstříc. Nehledám svůj vlastní prospěch, nýbrž prospěch mnohých, aby byli spaseni.